

Arrest

nr. 302 144 van 23 februari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 24 mei 2021, diende op 25 mei 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoeksters vingerafdrukken werden voordien reeds genomen in Duitsland op 3 en 10 februari 2017 en op 21 februari 2019 (Eurodac). Verzoekster ontving een visum type C van Italië voor tien dagen, geldig in de periode van 9 mei 2016 tot 2 juni 2016 (VIS).

1.2. Op 23 juni 2021 werd de beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, omdat Duitsland verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming (bijlage 26^{quater}).

1.3. Op 19 juli 2023 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die op 20 juli 2023 verzoekster ter kennis werd gebracht via aangetekende brief, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 25/05/2021
Overdracht CGVS: 04/04/2022

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Benin stam. U bent geboren op [...] maart 1991 te Ehor, Uhunmwonde LGA, Edo State. U bent niet gehuwd en u heeft een dochter E.(...) S.(...), geboren op [...] augustus 2013 te Benin city. Uw dochter verblijft momenteel bij uw vriendin B.(... à O.(...) in Nigeria.

U studeerde Accounting Education aan de Ambrose Alli Universiteit in Ekpoma. In uw derde studiejaar werd u verkracht door uw leraar en vriend S.(...) toen u bij hem thuis op bezoek ging. U geraakte zwanger, stopte met uw studies en ging terug bij uw moeder wonen in Benin city. Na de geboorte van uw dochter E.(...), besloot u te verhuizen naar Port Harcourt omdat er ginds betere job-opportunities waren en u een inkomen wou vergaren om uw dochter te kunnen onderhouden. U verbleef bij uw oom A.(...) A.(...) en kon aan de slag als haarstylist in een kapsalon van uw dorpsgenoot V.(...).

In april 2015, ongeveer één maand nadat u begon te werken in het kapsalon begon u een relatie met uw bazin V.(...). V.(...) was tevens gehuwd met een man en gedurende ongeveer 10 maanden hadden jullie in het geheim een relatie. Op een dag in februari 2016, was u met V.(...) aan het kussen in haar privé-kantoor in het kapsalon, wanneer plots uw collega M.(...) binnenkwam en jullie betrapte. Uw collega begon te schreeuwen, waarop u wegvluchtte en ging onderduiken. Intussen vertelde uw collega door wat ze had gezien aan de echtgenoot van V.(...), die u vervolgens ging aangeven bij de politie. V.(...) belde u op en zei dat u beter de stad kon verlaten omdat haar man en de politie naar u op zoek waren. U vreesde dat u in de gevangenis kon belanden omdat u werd beschuldigd biseksueel te zijn omdat u met een vrouw was en omdat biseksualiteit in Nigeria niet is toegestaan.

U ging in februari 2016 naar Lagos en bleef er gedurende enkele maanden bij een tussenpersoon die u hielp om een paspoort te bekomen op de Nigeriaanse ambassade en om uw reis naar Europa te regelen. In 2016 vertrok u vanuit Lagos met het vliegtuig Frankrijk, met een paspoort op de naam M.(...) M.(...).

U kwam aan in Duitsland op 02 februari 2017 en diende op 10 februari 2017 een eerste verzoek om internationale bescherming in onder de naam P.(...) A.(...). Op 01 augustus 2017 en 03 oktober 2017 werd dit verzoek door Duitsland geweigerd. Op 21 februari 2019 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in in Duitsland. Dit verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard.

Op 24 mei 2021 kwam u naar België en op 25 mei 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming in onder de naam M.(...) M.(...).

Ter staving van uw verzoek legde u een geboorteakte neer met de naam M.(...) M.(...), twee getuige verklaringen (“affadavit”) van uw moeder F.(...) A.(...) met betrekking tot uw werkelijke leeftijd, een krantenadvertentie waarin staat dat uw geboortedatum werd gecorrigeerd, en een psychologisch attest dd. 13/02/2023.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het door u neergelegde psychologisch attest dd. 13 februari 2023 blijkt immers dat u sinds 19 mei 2022 psychologisch wordt opgevolgd. Het attest vermeldde niet in welke frequentie deze opvolging plaatsvindt. Volgens uw eigen verklaringen gaat u twee keer per maand naar de psycholoog en heeft u twee keer per maand een telefonisch gesprek (NPO p.4). Het door u neerlegde attest vermeldt dat u lijdt aan een post-traumatisch stress syndroom, die zich uit in slaapproblemen, herbeleving van traumatische gebeurtenissen, een depressieve tonaliteit, een neiging tot donkere gedachten, een zeer lage eigenwaarde en een wens om er een einde aan te maken.

Daarnaast vermeldt het attest dat u eveneens een diagnostiek vertoont van paranoïde schizofrenie. Er staat vermeld dat u lijdt aan auditieve hallucinaties, waarbij u de indruk krijgt dat iemand u roept, maar dat u niemand ziet, hetgeen u ongerust maakt en uw angst verhoogt. Volgens de psycholoog vertoont u ook een pathologisch wantrouwen en hebt u waanconstructies, die mogelijks voortkomen uit een familiaal of cultureel bijgeloof, waarbij u gelooft dat u zich meer gestresseerd of angstig voelt wanneer veel mensen aan u denken. Verder bent u vergeetachtig, heeft u concentratieproblemen en heeft u moeilijkheden om uw gedachten te ordenen. Zelf verklaarde u op het CGVS dat u naar de psycholoog gaat omdat u bang bent en omdat u problemen heeft met uw hoofd waardoor u zich sommige dingen soms niet herinnert. Daarnaast verklaarde u dat u zich soms gestresseerd of triestig voelt wanneer veel mensen aan u denken (NPO p. 4).

Het psychologisch attest vermeldt dat met bovenvermelde symptomatologie rekening dient te worden gehouden tijdens het persoonlijk onderhoud, doch vermeldt niet welke concrete steunmaatregelen u dienen te worden verleend. Het attest vermeldt evenmin dat u niet in staat zou zijn om gedetailleerde, coherente en samenhangende verklaringen af te leggen, maar vermeldt slechts dat u "dingen vergeet" en dat u moeite hebt om uw gedachten te ordenen. Met betrekking tot uw vergeetachtigheid en uw problemen om uw gedachten te ordenen, dient te worden opgemerkt dat het bijgebrachte attest geen informatie bevat over de mate en aard van deze problemen. Het attest beschrijft enkel "Elle oublie alors les choses, n'arrive pas à se concentrer, ses pensées tournent en boucle. », maar licht niet toe op welke manier "het vergeten van dingen" zich manifesteert, of dit over het korte dan wel lange termijn geheugen gaat, noch op welke domeinen dit zich situeert. Uit het attest is evenmin op te maken op welke onderzoeken de gestelde diagnoses werden gebaseerd, dan wel of u werd onderworpen aan een cognitief neuropsychologisch onderzoek. Bijgevolg kan op basis van het voorliggende attest enkel de conclusie worden getrokken dat de vermelding "vergeetachtigheid" is gebaseerd op uw eigen verklaringen. Wat betreft de vermelding in het attest dat u problemen heeft om uw gedachten geordend en gestructureerd over te brengen, dient nog te worden opgemerkt dat het op basis van het attest evenmin duidelijk is of dit op objectief onderzoek is gebaseerd, dan wel dat dit voorkomt uit communicatieproblemen tussen u en de psycholoog gelieerd aan de taal en aan uw uitspraak. In het attest staat immers "le récit de l'histoire de Mme M.(...) n'a pas été facile à saisir. Des différences dans l'usage de la langue, tels que la prononciation, ne facilitent pas la question, mais nous considérons qu'il y a une difficulté supplémentaire chez Mme M.(...) pour structurer ses pensées et les livres de manière ordonnée et intelligible. Une difficulté notable à subjectiver les événements a été signalée dès la première attestation fournie par nos soins. »

Gelet op het psychologisch attest werden u op de DVZ en het CGVS verschillende steunmaatregelen verleend. Op de DVZ werd reeds rekening gehouden met uw psychologische achtergrond door een aangepast taalgebruik te hanteren en door u voldoende de tijd te geven om te antwoorden. Op het CGVS werd u aan het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd naar uw fysieke en mentale toestand en werd gevraagd of u zich goed voelde om het persoonlijk onderhoud af te leggen, waarop u bevestigend antwoordde (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna NPO) p. 3-4). Het persoonlijk onderhoud werd ook afgenomen door een vrouwelijke protection officer. Er werd uitdrukkelijk uitgelegd dat u steeds een pauze kon vragen wanneer u daar nood aan had, eveneens dat u het moest aangeven wanneer u zich niet goed meer voelde (NPO p. 4-5). Doorheen het persoonlijk onderhoud werden u manifest eenvoudige en duidelijke vragen gesteld, die u kennelijk kon volgen en waarvan u de logica en inhoud begreep. Er werden zowel open als gesloten vragen gesteld, en waar nodig werd een vraag meerdere malen herhaald of geherformuleerd. De kwaliteit van de gehoren en van de opgetekende verklaringen laten duidelijk zien dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw asielrelaas op een functionele en zelfstandige manier uiteen te zetten. Er kan uit de notities van het persoonlijk onderhoud dan ook niet worden afgeleid dat het onderhoud niet correct zou zijn verlopen of dat u niet in staat zou zijn geweest om afdoende concrete, duidelijke, volwaardige en betrouwbare antwoorden te geven op de gestelde vragen. Aan het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigde u dat het persoonlijk onderhoud op een goede manier verlopen was (NPO p.35), ook uw advocaat maakte geen opmerkingen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (NPO p. 3) en nogmaals herhaald tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO p.8). Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er dient namelijk te worden opgemerkt dat u doelbewust hebt getracht de Belgische asielinstanties te misleiden. Zo wordt uw algemene geloofwaardigheid ernstig aangetast door de voortdurend wisselende verklaringen die u aflegt bij de verschillende asielinstanties over elementaire persoonsgegevens zoals uw naam, uw geboortedatum, uw geboorteplaats, uw scholing, uw etnisch toebehoren en uw familie.

Zo blijkt uit de informatie van Duitsland, toegevoegd aan het administratief dossier, dat u er op 10 februari 2017 een verzoek om internationale bescherming indiende onder de naam "A.(...) P.(...)", geboren op [...] maart 1991 (zie inlichtingen Duitsland – Niederschrift [...], Dortmund 10/02/2017). Later in de asielprocedure in Duitsland hanteert u plots de naam "M.(...) M.(...)", geboren op [...] maart 1979 te Lagos. Vervolgens verklaart u dan weer dat uw geboortedatum niet correct is en dat uw eigenlijke geboortedatum [...] maart 1991 is. U verklaart in Duitsland ook dat uw werkelijke naam A.(...) P.(...) is, maar dat u een paspoort gebruikte met een valse naam (zie inlichtingen Duitsland - Niederschrift [...], Bochum 23/08/2017). Bij de Belgische asieldiensten verklaarde u daarentegen bij het indienen van uw verzoek dat uw naam M.(...) M.(...) is en dat u nooit andere namen hebt gebruikt (zie verklaring DVZ dd. 01/06/2021, vraag 1-3), dit terwijl u in Duitsland nog ontegensprekelijk verklaarde dat uw werkelijke naam A.(...) P.(...) is. Ook op het CGVS verklaarde u aan het begin van het persoonlijk onderhoud dat uw naam M.(...) M.(...) is (NPO p. 8). U door de protection officer gevraagd of u nooit eens een andere naam hebt gebruikt, antwoordde u meermaals "neen". Zelfs wanneer de protection officer u uitdrukkelijk confronteerde met het feit dat u in Duitsland een andere naam verklaarde, blijft u vasthouden aan de naam M.(...). Uiteindelijk, en pas na herhaaldelijke confrontaties door de protection officer, verklaarde u dat uw naam in Nigeria "P.(...) A.(...)" was en dat u de naam M.(...) gebruikte voor een visum om naar Europa te komen (NPO p. 8). Over uw geboortedatum verklaart u dat uw werkelijke geboortedatum [...] maart 1991 is in plaats van [...] maart 1993, hetgeen opnieuw iets anders is dan al uw eerdere verklaringen (NPO p. 8).

Verder verklaarde u in Duitsland dat u behoort tot de stam Borno en dat u bent opgegroeid bij uw pleegouders, A.(...) S.(...) en A.(...) F.(...), die beiden overleden in 2014. U ging slechts 4 jaar naar school en werkte voor uw pleegouders als huismeid in het dorp Madoganari, in de staat Borno (zie inlichtingen Duitsland - Niederschrift [...], Bochum 23/08/2017). Bij uw tweede verzoek in Duitsland van 21 februari 2019 verklaarde u nog anders dat u behoort tot de stam Ibo (zie inlichtingen Duitsland – Bescheid [...], dd. 02/04/2019). Bij de Belgische asieldiensten, verklaarde u eerst bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u bent geboren in Lagos en dat u behoort tot de stam Yoruba (Verklaring DVZ dd. 01/06/2021). Op het CGVS verklaarde u nog iets anders namelijk dat u bent geboren te Ehor, Uhunwonde LGA in Edo State en dat u behoort tot de stam Benin (NPO p.10). Op het CGVS verantwoordde u deze tegenstrijdigheid met de verklaring dat Lagos de plaats was die genoteerd stond op het door u gebruikte valse paspoort en dat u Yoruba zei omdat ze in Lagos Yoruba spreken. Het feit dat u reeds bij aankomst op de DVZ niet de waarheid vertelde over uw eigen achtergrond, maar daarentegen allerlei verklaringen aflegde die gelinkt zijn aan uw valse paspoort, een paspoort dat u overigens niet eens hebt neergelegd, komt uw geloofwaardigheid niet ten goede. Bovendien zijn beide versies zijn opnieuw geheel tegenstrijdig aan uw eerdere verklaringen in Duitsland. Niet alleen wijzigen uw verklaringen over uw geboorteplaats en etnische achtergrond voortdurend, ook uw verklaringen in Duitsland over uw familie en uw scholing stroken niet met wat u de Belgische asieldiensten vertelde. Terwijl u in Duitsland verklaarde dat S.(...) A.(...) en F.(...) A.(...) uw pleegouders waren die in 2014 overleden, verklaarde u op de DVZ dat ze uw ouders zijn en nog steeds in Benin city verblijven. Op het CGVS verklaarde u dan weer dat uw vader S.(...) A.(...) reeds overleed in 2005 (NPO p. 16). In Duitsland verklaarde u dat u slechts 4 jaar naar school ging, terwijl u op het CGVS verklaarde dat u na uw secundair onderwijs nog 3 jaar Accounting Education aan de universiteit hebt gestudeerd (NPO p. 13).

Door het feit dat u dermate uiteenlopende verklaringen aflegt bij de verschillende asieldiensten over elementaire persoonlijke gegevens, zoals uw naam, uw geboorteplaats, geboortedatum, uw etnische achtergrond, uw scholing en uw familie, geeft u allerminst een zicht op uw werkelijke identiteit en persoonlijke achtergrond, en ondermijnt u op fundamentele wijze uw algemene geloofwaardigheid.

Hieruit blijkt immers dat u uw verklaringen naar eigen goeddunken aanpast wanneer het u uitkomt, en nadat u reeds eerder in Duitsland meermaals een negatieve beslissing kreeg.

Daarenboven stelt het CGVS eveneens vast dat niet alleen uw verklaringen omtrent uw identiteit op essentiële punten verschillen van uw verklaringen in Duitsland, maar ook uw verklaringen omtrent uw vluchtrelaas afgelegd op het Commissariaat-Generaal zijn dermate afwijkend van uw verklaringen in Duitsland, dat naast uw algemene geloofwaardigheid ook de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze wordt ondermijnd.

U verklaarde voor de Belgische asiendiensten dat u de Nigeriaanse nationaliteit bezit en dat u werd vervolgd (of vervolging vreest) wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u biseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert biseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

U slaagt er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door uw geschetste Nigeriaanse context aannemelijk te maken.

Ten eerste merkt het CGVS op dat u over uw beweerde biseksualiteit op geen enkel moment ook maar iets hebt vermeld tijdens uw eerdere asielprocedures in Duitsland, hetgeen de geloofwaardigheid van uw beweerde geaardheid reeds danig onderuithaalt.

In Duitsland verklaarde u dat u werd opgevoed door uw pleegouders in een dorp Madoganari in Borno state, voor wie u werkte als huismeid, en door wie u behandeld werd als slaaf. Toen u 14 jaar oud was werd u een eerste keer verkracht door uw pleegvader. Hij bedreigde u dat u tegen niemand iets mocht vertellen, of hij zou u doden. Toen u op een bepaalde moment zwanger was geworden, werd u door uw pleegmoeder geslagen, zodat u zou opbiechten van wie u zwanger was. Op 31 augustus 2013 beviel u uiteindelijk van een dochter. Op 13 april 2014 werd het dorp waar u woonde aangevallen door Boko Haram en werden uw pleegouders gedood. U, uw dochter en twee andere kinderen van uw pleegouders werden door de groep ontvoerd. U werd van uw dochter gescheiden en naar een kamp in een bos gebracht, waar u één maand werd vastgehouden. U slaagde er in uit het kamp te ontsnappen en na drie dagen lopen door het bos, kwam u een man tegen die u naar de stad bracht. Dan kwam u een vrouw tegen die u onder haar vleugels nam en bij wie u 2 jaren woonde in Benin city (zie inlichtingen Duitsland - Niederschrift [...], Bochum 23/08/2017).

Op het CGVS verklaarde u geen van dit alles, terwijl u in Duitsland niets vermeldde over uw beweerdelijke relatie met een vrouw, noch over uw vermeende biseksualiteit zoals u op het CGVS verklaarde. Het feit dat uw asielrelaas in Duitsland en in België reeds dermate uiteen liggen zet de geloofwaardigheid van uw relaas danig op de helling en bij uitbreiding ook uw beweerdelijke biseksuele geaardheid an sich. Immers, indien u werkelijk uw land Nigeria diende te verlaten vanwege vervolging om uw biseksuele geaardheid en indien u werkelijk uw land ontvluchtte omdat u er uw biseksualiteit niet openlijk kon beleven, kan toch verwacht worden dat u hiervan melding zou maken bij uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland. U op het CGVS geconfronteerd met de vraag om welke reden u in Duitsland uw biseksuele geaardheid niet eerder hebt vermeld, verklaarde u "Omdat ik nieuw was, ik wist nog niets" (...) "Ik was bang, ik was in de war, ik wist niet wat ik moest doen" (NPO p.35). Uw verklaring "dat u nieuw was en dat u nog niets wist" mag echter niet overtuigen, immers hebt u reeds een eerste verzoek om internationale bescherming gedaan in Duitsland in februari 2017 en bent u vervolgens nog tot mei 2021 in Duitsland gebleven. Bovendien diende u in februari 2019 een tweede verzoek om internationale bescherming in Duitsland, ook deze keer vermeldde u nog steeds niets over uw seksuele oriëntatie.

Door het feit dat u meerdere keren bij de Duitse asiendiensten een verzoek om internationale bescherming indiende, mag verwacht worden dat u de instanties belast met het onderzoek naar het verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten en door uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek. Het is dan ook aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen. Aan het feit dat u zich wendt tot de autoriteiten in Duitsland teneinde er een status van internationale bescherming te bekomen is voorts inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan zij de bescherming

vraagt. Dat u dan ook over uw biseksuele geaardheid in Duitsland niets vermeldde, ondermijnt op manifeeste wijze de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden biseksualiteit.

Het feit dat u in Duitsland niets vermeldde over uw beweerdelijke biseksualiteit staat bovendien in fel contrast met uw gedrag in Nigeria, zoals u dit op het CGVS hebt beschreven. Uit uw verklaringen over hoe u in Nigeria een relatie bent begonnen met uw vriendin en bazin V.(...) (NPO p.11, 18-19.), blijkt immers niet de minste terughoudendheid over het beleven van uw biseksualiteit, en in dit in een maatschappij die daar nochtans zeer vijandig tegenover staat. Dat u enerzijds gedurende uw 4 jarig verblijf in Duitsland, waar u meerdere malen bescherming aanvraagde, op geen enkel moment iets vermeldde over uw biseksualiteit, maar dat u anderzijds in Nigeria wel, zonder u de minste vragen te stellen, meteen een relatie kon beginnen met een andere vrouw, zet de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen verder op scherp.

Uit uw verklaringen over hoe u in Nigeria een relatie bent begonnen met deze voormelde V.(...), blijkt overigens niet de minste doorleefdheid, noch enige voeling met de situatie van biseksuele vrouwen in Nigeria.

U verklaarde dat u V.(...) leerde kennen toen u een job begon als haarstylist in haar kapsalon in Port Harcourt. Hoewel uw bazin V.(...) ook was gehuwd met een man, begonnen jullie in april 2015 een relatie die meer dan 10 maanden duurde. Dit was uw allereerste relatie met een vrouw (NPO p. 11,12,18,19). U door de protection officer gevraagd hoe de relatie tussen u en V.(...) was begonnen, verklaarde u "Toen ik haar de eerste keer ontmoette was ik tot haar aangetrokken, ik had deze gevoelens voor haar, maar ik weet niet of zij dit ook voelde voor mij. Toen ze me vroeg om haar haar te doen, dat is wanneer ze me zei dat ze me leuk vond. Dan zei ze dat ze het leuk vond hoe ik haar haar deed, en dat mijn hand zo zacht was." (NPO p.24). Op dat moment werkte u nog maar slechts één maand in haar kapsalon. U vertelde dat V.(...) zei dat ze u leuk vond en dat ze wilde dat u haar vriendinnetje "baby girl" zou worden. Drie dagen later ging u naar V.(...), vertelde u haar dat u ook gevoelens voor haar had en accepteerde u het om haar 'babygirl' te zijn (NPO p.24-25). Uw beschrijving over hoe u in Nigeria een relatie met deze vrouw V.(...) bent begonnen komt weinig doorleefd over en getuigt niet van enige voeling met de situatie van biseksuelen in Nigeria. Immers, gaf u tijdens het persoonlijk onderhoud zelf aan dat biseksualiteit niet wordt toegestaan in Nigeria, dat mensen het slecht vinden als twee vrouwen met elkaar zijn, dat het niet normaal is, en dat je volgens de wet zelfs een gevangenisstraf kan krijgen van 14 jaar (NPO p. 28-29). Uit uw beschrijving van hoe u met V.(...) een relatie bent begonnen, blijkt echter niet de minste reflectie van uw kant over het feit dat u een relatie zou beginnen met een vrouw, terwijl dit in de Nigeriaanse maatschappij zelfs bij wet strafbaar is. U gevraagd wat uw reactie was op de avances van V.(...) en waar u zoal aan dacht, verklaarde u dat u sprakeloos was omdat u het niet had verwacht had. U verklaarde dat u drie dagen wachtte om V.(...) een antwoord te geven en accepteerde om haar babygirl te zijn. U door de protection verder gevraagd wat er door u heen ging toen V.(...) dit voorstel deed om een relatie te beginnen, verklaarde u "vanbinnen voelde ik me blij" U gevraagd of u nog iets dacht, verklaarde u "ik was blij, want dat is wat ik wou." U gevraagd of u ook nog aan andere dingen dacht, of er een bepaalde reden was waarom u V.(...) pas drie dagen later antwoord gaf, verklaarde u enkel "ik weet het niet nee" en dat u enkel drie dagen wachtte zodat V.(...) u zou respecteren. Verder verklaarde u geen enkele twijfels te hebben om een relatie te beginnen (NPO p.25,30). Uit uw verklaringen blijkt zelfs geen enkele consideratie over het feit dat V.(...) reeds getrouwd was. U verklaarde dat u wist dat ze getrouwd was, echter gevraagd wat u hiervan dacht verklaarde u "niets" (NPO p.25). Ook dit komt allerminst doorleefd en oprecht over. In een homofoob klimaat zoals Nigeria, waarvan u perfect op de hoogte bent, is het niet geloofwaardig dat u plots uw biseksualiteit begint te beleven door een relatie met een vrouw te beginnen – die überhaupt reeds is getrouwd – zonder u de minste vraag te stellen. Uit uw verklaringen blijkt geen enkel doorlevingsvermogen en niet het minste denkproces over hoe u het zou aanpakken om voor de allereerste keer een relatie te beginnen met een vrouw en welke risico's daarmee kunnen gepaard gaan. U uitdrukkelijk door de protection officer gevraagd of u er nooit aan dacht dat het een probleem kon zijn als u een relatie zou beginnen met een vrouw, gezien de houding van de Nigeriaanse maatschappij, antwoordde u weinig doorleefd "Nee, want we zouden het in het geheim doen" (NPO p. 30). U door de protection officer gevraagd om uit te leggen hoe u en V.(...) het concreet aanpakten om jullie relatie in het geheim te doen, slaagt u er evenmin in om doorleefde en gedetailleerde verklaringen af te leggen. U verklaarde slechts vaagweg "Omdat normaal de man denkt dat we van hetzelfde dorp zijn, niemand verdacht ons of verdacht iets, we zijn gewoon normaal; als we op het werk zijn, zijn we als baas en werknemer, het was gewoon zo, we toonden onze relatie nooit" (NPO p.26). U gevraagd wat u en V.(...) samen bespraken over hoe jullie relatie in het geheim zouden doen, verklaarde u uiterst vaag "we spraken in haar huis" en "Toen ik naar haar huis ging, spraken we in haar huis, en we moeten het

verstoppen, want normaal wordt het niet toegestaan in Nigeria. En we moeten het verstoppen van de mensen en van haar man ook.” (NPO p. 30).

Niet alleen slaagt u er niet in om op een doorleefde manier te concretiseren hoe u en V.(...) jullie relatie geheim hielden, ook de beschrijving van uw relatie met V.(...) is uiterst oppervlakkig en getuigt niet van een werkelijke beleving. U gevraagd om uit te leggen wat voor een relatie u en V.(...) hadden, verklaarde u dat ze “uw lover” was. U gevraagd om jullie relatie in detail te beschrijven, komt u niet verder dan “het was nice, lovely, ze was zorgzaam, ze was daar voor mij”. U gevraagd om uw relatie te omschrijven en u gevraagd of u zou zeggen dat u een diepgaande relatie had, verklaarde u louter “ik weet het niet. De relatie was nice, het was echt nice” (NPO p.23). Uw verklaring dat u en V.(...) van elkaar hielden en dat u van haar hield met alles (NPO p. 32), staat in fel contrast met uw oppervlakkige en ondoorleefde verklaringen over jullie relatie. U gevraagd waarover jullie zoal spraken, verklaarde u in oppervlakkige en algemene termen “Over het leven, maar we kunnen niets samen doen, want we hebben geen toekomst samen, want in Nigeria is het niet toegestaan, en we kunnen dus niets doen samen.” (NPO p. 23). Het is ook weinig geloofwaardig dat u en V.(...) nooit enig gesprek zouden hebben gehad over het feit dat ze gehuwd was. Het feit dat u zelfs geen idee heeft van de verhouding van V.(...) naar haar echtgenoot toe, of ze van hem hield al dan niet, en dat u zelfs niet eens zijn volledige naam kent, ondergraaft nogmaals de oprechtheid van uw beweerde relatie. U verklaarde “We spraken nooit over haar man, we spraken enkel over onszelf” U gevraagd wat jullie elkaar dan vertelden over jullie zelf, antwoordde u weerom uiterst vaag en algemeen “over het leven, hoe we plezier kunnen maken”. Wanneer de protection officer u vroeg of u er met V.(...) ooit over sprak hoe zij tot het besef was gekomen dat ze op vrouwen viel, verklaarde u “we spraken erover”. Echter, ook hier bleef u ontzettend op de vlakte en kon u niet overtuigen dat u dit werkelijk met haar hebt besproken. U gevraagd om te vertellen wat ze daarover zei tegen u, verklaarde u vaagweg “[zucht] ze zei me gewoon wanneer ze gevoelens begon te krijgen”. U gevraagd om meer te vertellen, komt u niet verder dan “gelijk dat ze ook tot vrouwen was aangetrokken” Gevraagd hoe uw vriendin V.(...) tot dat besef was gekomen, verklaarde u nog steeds zeer op de vlakte “ze had een relatie ook, elke keer realiseerde ze zich dat ze is wat ze is”. Echter, uit uw verdere verklaringen blijkt u allerminst op de hoogte van eerdere vriendinnetjes en lesbische relaties die ze gehad heeft (NPO p. 31-32). Gezien het belang voor een persoon van de ontdekking van zijn seksuele oriëntatie, a fortiori wanneer deze als afwijkend wordt beschouwd en door de omringende maatschappij sterk wordt afgekeurd, is het niet aannemelijk dat u over dit gesprek geen doorleefde en specifieke verklaringen kan afleggen. Het is niet geloofwaardig dat u tijdens uw relatie met V.(...) die minstens 10 maanden duurde nooit enige interesse hebt getoond voor de ontdekking door uw partner van haar seksuele geaardheid, een moment dat in haar leven toch een bijzonder belangrijke rol speelt.

Gelet op wat voorafgaat dient te worden besloten dat u er allerminst in bent geslaagd om uw biseksuele geaardheid op een doorleefde manier binnen de vijandige Nigeriaanse context te situeren. Uit uw verklaringen bleek niet de minste reflectie over de beleving van uw beweerde geaardheid in een homofobe maatschappij, noch kon u aannemelijk maken dat u in Nigeria werkelijk een relatie had met een vrouw en als gevolg hiervan in de problemen zou zijn gekomen. Het feit dat u bovendien op geen enkel moment tijdens uw asielpcedures in Duitsland iets over uw beweerde geaardheid hebt vermeld, haalt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven finaal onderuit.

Ter staving van uw verzoek legde u een geboorteakte neer met de naam M.(...) M.(...), twee getuige verklaringen (“affadavit”) van uw moeder F.(...) A.(...) met betrekking tot uw werkelijke leeftijd, en een krantenadvertentie waarin staat dat uw geboortedatum werd gecorrigeerd. Deze documenten kunnen niet worden aanvaard als bewijs van uw identiteit, noch tonen zij uw persoonlijke problemen aan in Nigeria. Ten eerste, spreekt u met uw eigen verklaringen de informatie in deze documenten tegen. Zo verklaarde u dat uw werkelijke naam in Nigeria P.(...) A.(...) is (NPO p. 8), terwijl deze documenten gaan over een persoon met de naam M.(...) M.(...). Het feit dat u verschillende documenten voorlegt met de naam M.(...) M.(...) om uw identiteit aan te tonen, terwijl uw verklaringen dit ronduit tegenspreken ondermijnt de bewijswaarde van de voorgelegde documenten compleet. Verder dient te worden opgemerkt dat volgens de beschikbare informatie documentenfraude in Nigeria veelvuldig voorkomt. Documenten die vaak vervalst worden zijn onder andere: geboortecertificaten, huwelijkslicenties, paspoorten en internationale rijbewijzen. Er bestaan verschillende bedrijven en “agenten” in Nigeria die op een makkelijke en goedkope manier vervalste documenten afgeven die worden gebruikt bij de aanvraag van, onder andere, paspoorten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier – Algemeen Ambtsbericht Nigeria. Jan 2023) Tot slot dient overigens nog te worden opgemerkt dat het feit dat uw oom voor u deze geboorteakte zou hebben aangevraagd in Nigeria (NPO p.9), en dat uw moeder twee getuigenverklaringen aflegde over uw leeftijd in januari 2023, aangeeft dat u wel degelijk nog een goed contact hebt met uw familieleden, ondanks uw bewering dat uw familie u zou hebben afgekeurd toen ze

te weten kwamen dat u biseksueel was (NPO p.33). Dit onderstreept nog maar eens de ongelooftwaardigheid van uw relaas.

Het door u neergelegde psychologische attest kan bovenstaande geloofwaardigheidsproblemen evenmin herstellen, noch kan zij uw beweerde biseksualiteit aantonen. In het attest wordt weliswaar vermeld dat u moeite hebt om uw gedachten gestructureerd en geordend over te brengen en dat u soms 'vergeetachtig' bent; Dit is echter geenszins een verklaring waarom u op zoveel essentiële punten, die tot de kern gaan van uw eigen identiteit, tegenstrijdige en wisselende verklaringen aflegt. Uit de vergelijking van uw verklaringen met Duitsland blijkt immers niet dat u gewoon 'vergeetachtig' bent en op sommige vragen niet kan antwoorden, maar wel dat u keer op keer weer iets anders verklaart en u zelfs een compleet nieuw profiel aanmeet.

Bovendien werd ook hierboven reeds aangegeven dat op basis van het attest niet is op te maken in welke mate de vermelde vergeetachtigheid en probleem om uw gedachten te ordenen zich manifesteert. Evenmin was duidelijk uit attest dat de vermelding van "dingen vergeten" is gebaseerd op een gedegen objectief cognitief neuropsychologisch onderzoek, en niet louter op uw eigen verklaringen.

Verder dient nog te worden opgemerkt dat het bovendien opvallend is dat u er zelfs in slaagde, ondanks uw psychologische problemen en uw problemen om uw gedachten te structureren, om u in België - nadat u eerder een negatieve beslissing kreeg in Duitsland – een volledige andere identiteit aan te meten en een compleet ander verhaal uiteen te zetten. Het vraagt immers meer doorzetting en mentale helderheid om valse verklaringen af te leggen dan waarheidsgetrouwe, die gemakkelijker te onthouden zijn gezien u deze werkelijk heeft meegemaakt. Wat betreft de algemene veiligheidssituatie in Nigeria dient het volgende te worden opgemerkt:

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn

maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 24 maart 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat, blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“- schending van artikel 3 EVRM

- schending van artikel 1 van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (“vluchtelingenconventie”)

- schending van artikel 48 t.e.m. 48/6 vreemdelingenwet

- schending van artikel 51/10 vreemdelingenwet

- schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht”.

Verzoekster licht toe als volgt:

“1. De verzoekende partij betwist het besluit van de verwerende partij in de bestreden beslissing. Er wordt namelijk gesteld dat uit het geheel van vaststellingen zou blijken dat in hoofde van de verzoekende partij er geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

De verzoekende partij bepleit echter dat dit besluit niet berust op een zorgvuldig onderzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

2. De verzoekende partij wijst er vooreerst op dat de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoekende partij afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

[citaat voormeld artikel]

3. Uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat de verzoekende partij niet heeft weten te overtuigen van het bestaan van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Door de verzoekende partij wordt dit oordeel betwist.

4. Verzoekster benadrukt dat zij naar best vermogen een antwoord heeft proberen te formuleren op de vragen die haar werden gesteld. Zij verwijst hiervoor naar de verklaringen die zij heeft afgelegd doorheen haar verzoek tot internationale bescherming en in het bijzonder tijdens haar persoonlijk onderhoud.

Er kan geen resultaatsverplichting worden opgelegd aan verzoekster om alle gestelde vragen te beantwoorden. Het komt er echter op aan om de geloofwaardigheid van de verklaringen die verzoekster heeft afgelegd te toetsen aan haar persoonlijke situatie, waarbij op zorgvuldige wijze rekening moet worden gehouden met de persoonlijkheid en achtergrond van verzoekster.

Verzoekster diende Nigeria vervolgens te verlaten in 2016. Sindsdien is verzoekster op de dool en ontwikkelde zij een overlevingsstrategie waarbij zij vooral denkt op korte termijn. Zij kende weinig stabiliteit. De stress en gebeurtenissen die zij meemaakte na haar (gedwongen) vertrek uit Nigeria beïnvloeden in belangrijke mate de herinneringen die zij nog heeft aan de gebeurtenissen voor haar vertrek uit haar land van herkomst.

Verzoekster kampt daarnaast met ernstige mentale problemen, onder meer te wijten aan post-traumatische stress en een paranoïde schizofrenie. Deze elementen beïnvloeden in belangrijke mate de herinneringen die verzoekster heeft en de acties die zij tot dusver heeft ondernomen. Dat verzoekster over voldoende “cognitieve capaciteiten” beschikte om het persoonlijk onderhoud af te leggen en een voorafgaandelijk interview af te leggen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, sluit geenszins uit dat verweerder ertoe gehouden is met haar mentale problematiek rekening te houden bij de beoordeling van de gegeven antwoorden door verzoekster. Dit laatste blijkt onvoldoende het geval te zijn in de bestreden beslissing, zoals hieronder aangegeven.

Verzoekster heeft tijdens haar persoonlijk onderhoud toegelicht waarom zij niet kan terugkeren naar Nigeria, andermaal binnen de mogelijkheden en kennis die zij heeft (zijn persoonlijke situatie). Verzoekster meent dat op basis van deze verklaringen, evenals de elementen die gekend zijn in het administratief dossier en hetgeen blijkt uit de objectieve landeninformatie, dat voldoende blijkt dat zij in de onmogelijkheid is om terug te keren naar Nigeria.

5. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekster doelbewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden, omdat zij wisselende verklaringen heeft afgelegd over haar elementaire persoonsgegevens (zoals haar naam, geboortedatum, geboorteplaats, scholing, etnisch toebehoren en haar familie).

Hoewel er kan worden vastgesteld dat verzoekster verschillende persoonsgegevens heeft gebruikt, dient tevens te worden vastgesteld dat verzoekster hierover toelichting heeft gegeven aan verweerder tijdens het persoonlijk onderhoud. Zij gaf onder meer aan een andere naam te hebben gebruikt om een visum te verkrijgen om naar Europa te komen. Uit angst voor de gevolgen en mede ingegeven door de mentale problematiek van verzoekster, heeft verzoekster willen vasthouden aan deze naam om niet in problemen te komen.

Verzoekster heeft dit vervolgens ook toegegeven aan verweerder. Zij heeft zich niet krampachtig blijven vasthouden aan de eerdere verklaringen wanneer zij hiermee werd geconfronteerd. Dit wijst erop dat verzoekster weldegelijk haar medewerking heeft verleend, nadat zij verkeerdelijk had aangenomen dat het meedelen van haar werkelijke identiteit haar problemen zou opleveren. De achterdocht van verzoekster, hetgeen een essentieel onderdeel uitmaakt van de mentale problematiek van verzoekster, bleek onnodig.

Verzoekster heeft derhalve duidelijkheid gebracht over haar persoonsgegevens, waardoor verweerder voldoende kennis heeft over verzoekster en haar achtergrond.

6. Uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat de biseksualiteit van verzoekster niet zou zijn aangetoond, hetgeen zij ten stelligste betwist.

Een aangevoerde geaardheid kan aannemelijk worden geacht wanneer de verzoeker om internationale bescherming blijk geeft van een diepgaande emotionele, affectieve en seksuele aantrekking tot personen van hetzelfde geslacht (UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nr. 8).

Verzoeker wijst erop dat het niet evident is om een homoseksuele geaardheid te bewijzen. Dit geldt in het bijzonder voor verzoeker, gelet op zijn biseksualiteit.

Een verzoeker om internationale bescherming kan zelden overtuigend bewijs leveren van zijn seksuele gerichtheid.

Het betrekken van bepaalde vormen van bewijsmateriaal, zoals bijvoorbeeld rapporten van medisch onderzoek naar een gestelde seksuele gerichtheid en expliciet beeldmateriaal, is ook in strijd met grondrechten en de menselijke waardigheid. Naar zijn aard leent een seksuele geaardheid als asielmotief zich minder voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt. Meer nog dan bij andere asielmotieven, zijn de eigen verklaringen van de betrokken verzoeker dan ook van wezenlijk belang. Het is daarom aan verzoeker om vooral aan de hand van zijn verklaringen zijn gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken, die op hun beurt (onder meer) moeten worden gezien in het licht van het al dan niet homofob karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is. Hij zou immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat hij innerlijk denkt of voelt.

De verklaringen die een verzoeker om internationale bescherming over zijn seksuele gerichtheid heeft afgelegd, vormen dan ook het uitgangspunt in de procedure van het onderzoek van de feiten en omstandigheden zoals bedoeld in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, te meer wanneer de verzoeker geen bewijskrachtige elementen kan verschaffen aangaande zijn gerichtheid en/of wanneer er een gebrek is aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst.

Er moet worden nagegaan of verzoeker coherente en doorleefde verklaringen aflegt over zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van zijn homoseksuele geaardheid, wat dit voor hem en zijn omgeving heeft betekend, wat de situatie is voor homoseksuelen in zijn land van herkomst en hoe zijn ervaringen, volgens zijn relaas, in het algemene beeld passen. Dit geldt nog meer als de verzoeker afkomstig is uit een land waar een homoseksuele geaardheid maatschappelijk onaanvaardbaar is of strafbaar is gesteld.

Er mag in dat geval van een verzoeker worden verwacht dat er sprake is van een (denk)proces waarin hij zich onder andere voor de vraag gesteld ziet wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) van zijn land van herkomst verwacht/verlangt en welke wijze hij daaraan invulling wil en kan geven. (UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nr. 62-66 en UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35-36; HvJ 25 januari 2018, C-473/16, pt. 28; HvJ 2 december 2014, gevoegde zaken C148/13 tot en met C-150/13, pt. 49, 62).

De aangehaalde inconsistenties door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zijn niet van die aard om te veronderstellen dat de seksuele geaardheid van verzoekster niet oprecht zou zijn.

Verzoekster bracht haar bisexualiteit niet uitdrukkelijk ter sprake tijdens de behandeling van haar verzoek tot internationale bescherming in Duitsland. Verzoekster verduidelijkte dit tijdens haar persoonlijk onderhoud. Zij wees op de angst die zij heeft, wat in verband is te brengen met haar (vastgestelde) mentale problematiek: "Ik was bang, ik was in de war, ik wist niet wat ik moest doen" (verslag persoonlijk onderhoud, pagina 35). Hierdoor bracht zij haar seksuele oriëntatie niet ter sprake in Duitsland.

Voor verzoekster was het niet evident om in Nigeria een relatie te hebben met een vrouw. Verzoekster vertelde over haar bewustwordingsproces en hoe zij zich hierbij voelde. Zij benadrukte dat zij twijfelde toen zij een relatie wou aangaan met een vrouw, zoals met V.(...). Zij wachtte daarom drie dagen alvorens haar een antwoord te geven op de vraag of zij haar "baby girl" wou zijn, hetgeen wijst op een duidelijke terughoudend van verzoekster omwille van de maatschappelijke afkeer van een relatie tussen twee vrouwen in Nigeria. Verzoekster benadrukte tijdens haar persoonlijk onderhoud ook dat zij zich verzette tegen de gevoelens die zij had: "Omdat ik zo, ik dacht dat het niet normaal was, want gevoelens voor een vrouw hebben was niet normaal, daarom wou ik dat de gevoelens weggingen" (verslag persoonlijk onderhoud, pagina 27).

V.(...) was voor verzoekster een erg belangrijke persoon in haar leven, zoals zij heeft uitgelegd tijdens haar persoonlijk onderhoud. Verzoekster gaf daarbij verder aan dat zij hun relatie geheim hebben gehouden en dat zij deze enkel beleefden indien zij alleen waren met elkaar. Dit getuigt er wel van dat verzoekster op haar hoede was en rekening hield met de gevolgen van hun relatie (waarop onder meer een gevangenisstraf staat).

De verzoekende partij benadrukt dat het voor haar zeer moeilijk was om haar gevoelens onder woorden te brengen tijdens het persoonlijk onderhoud, zoals blijkt uit het persoonlijk onderhoud. Niettemin werd er herhaaldelijk doorgevraagd om deze gevoelens te beschrijven, wat voor verzoekster erg moeilijk is. Hierdoor werd verzoekster ook steeds meer onzeker, omdat zij niet kon voldoen aan de verwachtingen van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dit versterkte nog de moeilijkheden die verzoekster reeds ondervond tijdens het persoonlijk onderhoud, mede gelet op haar mentale problematiek.

Verzoekster benadrukt dat zij haar medewerking gaf, maar er dient rekening te worden gehouden met de persoonlijke situatie van verzoekster. Zij kon de woorden moeilijk of niet vinden om zijn gevoelens en bewustwordingsproces te beschrijven. Bovendien liggen heel wat bevraagde zaken ver in de tijd, waardoor ook dit het beantwoorden van de gestelde vragen bemoeilijkte.

Verzoekster benadrukt dat uit het geheel van de voorliggende elementen en in het bijzonder de persoonlijke situatie van verzoekster, haar biseksuele geaardheid voldoende is aangetoond.

7. De verzoekende partij wijst er verder op dat het verslag van het persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen afbreuk kan doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd.

Tijdens het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd hij niet bijgestaan door een vertrouwenspersoon of een raadsman. De leiding van het onderhoud lag volledig in handen bij de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken, zonder enige controle. Verzoeker was volledig op zichzelf aangewezen. Verzoeker spreekt de taal niet en was volledig afhankelijk van de persoon van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Tijdens het onderhoud werden aan de verzoekende partij vragen gesteld. Verzoeker gaf vervolgens een antwoord op de vragen die hem werden gesteld, opnieuw naar best vermogen. Op alle vragen moest kort worden geantwoord. Het werd aan verzoeker duidelijk gemaakt dat hij nadien meer kon vertellen tijdens het onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dit onderhoud zou het belangrijkste zijn. Dit volgde verzoeker. Hij gaf zijn medewerking, maar beperkte zich tot de (meeste) hoofdlijnen.

Verzoeker heeft gedaan wat hem gevraagd werd. Hij is vervolgens volledig afhankelijk van hetgeen door de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken werd meegedeeld en wat deze persoon vervolgens (snel) noteerde in een verslag.

Een controle op de manier waarop dit gesprek is verlopen is (nagenoeg) onbestaande.

Het enige wat kan worden vastgesteld is dat de handtekening van verzoeker is aangebracht op de handgeschreven "vragenlijst" van de Dienst Vreemdelingenzaken, waaruit kan worden bepleit dat het akkoord van hen met de inhoud hiervan wordt bevestigd. De bewijswaarde van deze handtekening is echter bijzonder relatief, aangezien hij geen bijstand had van enige vertrouwenspersoon of raadsman en hij de Nederlandse taal niet machtig is. Er kan evenmin worden nagegaan of de vragenlijst aan hem werd voorgelezen en in welke omstandigheden werd gevraagd aan hem om een handtekening te plaatsen. Van verzoeker wordt daarentegen verwacht dat hij (gewillig) zijn medewerking verleent, waardoor hij zijn

handtekening plaatst als hem dat gevraagd werd. Dit geldt des te meer omdat verzoeker overtuigd was dat zijn bewoordingen correct werden genoteerd.

De bewijswaarde van het verslag bij de Dienst Vreemdelingenzaken is dan ook (bijzonder) relatief, gelet op bovenvermelde omstandigheden.

De Commissaris-generaal houdt geen rekening met de omstandigheden waarbinnen een dergelijk verslag tot stand komt (zoals hierboven uiteengezet).

De vermeende verschillen tussen het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zijn daarom niet van die aard om de geloofwaardigheid te ontnemen aan het asielrelaas.

Verzoeker wijst er verder op dat, mede gelet op het bovenstaande, het zelfs niet kan worden vastgesteld dat verzoeker zou hebben verklaard bij de Dienst Vreemdelingenzaken (op 1 juni 2021) dat zij nooit een andere naam heeft gebruikt, dat zij verklaarde te zijn geboren in Lagos en dat zij behoort tot de stam Yoruba. Ten onrechte neemt verweerder dit als uitgangspunt in de bestreden beslissing.

Artikel 51/10 van de wet van 15 december 1980 van de Vreemdelingenwet voorziet dat de Dienst Vreemdelingenzaken een verklaring afneemt van de verzoeker tot internationale bescherming met betrekking tot diens identiteit, herkomst en reisweg, en diens antwoorden op een vragenlijst met betrekking tot de redenen die hem ertoe aanzetten om een verzoek om internationale bescherming in te dienen en waarin de mogelijkheden tot terugkeer naar het land waaruit hij gevlucht is worden verduidelijkt. Deze verklaring en vragenlijst worden, desgevallend na ondertekening of de weigering hiertoe, overgemaakt aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Artikel 51/10 Vreemdelingenwet stelt als volgt: "De minister of zijn gemachtigde neemt het verzoek om internationale bescherming dat ingediend werd bij de in artikel 50, § 3, tweede lid, bedoelde overheden in ontvangst en neemt een verklaring af van de vreemdeling met betrekking tot diens identiteit, herkomst en reisweg, en diens antwoorden op een vragenlijst met betrekking tot de redenen die hem ertoe aanzetten om een verzoek om internationale bescherming in te dienen en waarin de mogelijkheden tot terugkeer naar het land waaruit hij gevlucht is worden verduidelijkt.

Deze verklaring en vragenlijst moeten worden ondertekend door de vreemdeling. Indien deze dit weigert, wordt hiervan melding gemaakt op de verklaring of op de vragenlijst evenals, in voorkomend geval, van de redenen waarom hij weigert om dit te ondertekenen. Deze verklaring en vragenlijst worden onmiddellijk overgemaakt aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Tegelijkertijd stelt de minister of zijn gemachtigde vast of de vreemdeling legaal in het Rijk verblijft of niet". In artikel 51/10 Vreemdelingenwet is derhalve voorzien dat de Dienst Vreemdelingenzaken een verklaring afneemt van de vreemdeling (zoals verzoeker) met betrekking tot diens identiteit, herkomst en reisweg, en diens antwoorden op een vragenlijst met betrekking tot de redenen die zijn ertoe aanzetten om een verzoek om internationale bescherming in te dienen en waarin de mogelijkheden tot terugkeer naar het land waaruit hij gevlucht is worden verduidelijkt.

In artikel 51/10 Vreemdelingenwet is voorzien dat deze volledige vragenlijst moet worden ondertekend door de vreemdeling ("Deze verklaring en vragenlijst moeten worden ondertekend door de vreemdeling"). Op deze manier wordt het akkoord gevraagd met de neergeschreven antwoorden door de betrokken verzoeker tot internationale bescherming en kunnen zijn antwoorden derhalve worden betrokken in de beoordeling van zijn verzoek tot internationale bescherming. De verzoeker tot internationale bescherming kan dit akkoord vervolgens ook (op een gemotiveerde wijze) weigeren. In artikel 51/10 van de Vreemdelingenwet is voorzien dat de verzoeker tot internationale de mogelijkheid hiertoe heeft. Indien de verzoeker tot internationale bescherming dit weigert, wordt hiervan melding gemaakt op de verklaring of op de vragenlijst evenals, in voorkomend geval, van de redenen waarom hij weigert om dit te ondertekenen ("Indien deze dit weigert, wordt hiervan melding gemaakt op de verklaring of op de vragenlijst evenals, in voorkomend geval, van de redenen waarom hij weigert om dit te ondertekenen. Deze verklaring en vragenlijst worden onmiddellijk overgemaakt aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen").

Verzoekster is echter nooit akkoord gegaan met het vermelde gedeelte (in de bestreden beslissing) van de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Verzoekster heeft dit niet ondertekend, zoals blijkt uit het administratief dossier. Meer nog, dit gedeelte van de vragenlijst werd zelfs niet voorgelegd aan verzoekster. Zij verkreeg ook geen afschrift hiervan. Er werd dan ook niet genoteerd dat verzoekster zou geweigerd hebben om de vragenlijst te ondertekenen, zoals eveneens voorzien in artikel 51/10 Vreemdelingenwet.

De vermeende verschillen tussen het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zijn daarom niet van die aard om de geloofwaardigheid te ontnemen aan het asielrelaas.

8. Omwille van haar seksuele geaardheid, is het voor verzoekster niet mogelijk om terug te keren naar Nigeria. Louter omwille van haar geaardheid geldt er voor verzoekster een risico op vervolging bij een

terugkeer naar Nigeria. De Nigeriaanse maatschappij staat zeer vijandig tegen de seksuele oriëntatie van verzoekster, hetgeen niet ter betwisting wordt gesteld in de bestreden beslissing. Verzoekster benadrukt dan ook dat zij omwille hiervan een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt. In ondergeschikte orde, wijst de verzoekende partij erop dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus haar ook de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. Volgens de verzoekende partij zijn er hiertoe voldoende zwaarwichtige gronden om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Nigeria louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet. De verzoekende partij verwijst daarvoor naar de actuele gekende veiligheidssituatie in Nigeria in combinatie met bovenvermelde situatie van verzoekster. Verzoekster diende Nigeria te verlaten in 2016 en het ontbreekt haar sindsdien aan een familiaal of sociaal netwerk om te voorzien in haar levensonderhoud, waardoor zij vreest niet meer te kunnen voorzien in haar essentiële levensbehoeften. Bovendien is verzoekster vervreemd geraakt van haar land van herkomst door een afwezigheid van meer dan 7 jaar uit haar land van herkomst. De verzoekende partij vraagt daarom, in ondergeschikte orde, tot het toekennen van de subsidiaire bescherming.”

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een reserme aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

Waar een schending van artikel 3 van het EVRM wordt aangevoerd, dient verder te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en die van de Raad in de onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vluchtmotieven daar ze doorheen de verscheidene asielprocedures zulke tegenstrijdige verklaringen aflegde dat ze haar geloofwaardigheid tenietdoen. Verzoekster kan haar gebrekkige verklaringen niet verschonen door het louter te volharden in haar relaas, het aanbrengen van vergoelijkingen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoekster doelbewust de Belgische asielinstanties heeft getracht te misleiden en dat zij, in weerwil van de plicht tot medewerking die op haar rust, valse verklaringen heeft afgelegd voor de verschillende asielinstanties over haar naam, haar geboortedatum, haar scholing, haar etnisch toebehoren en haar familie. Verzoekster kan geen afbreuk doen aan deze vaststelling van de bestreden beslissing door louter te stellen dat zij dit heeft toegegeven en aldus haar medewerking heeft verleend. Van een verzoekster om internationale bescherming wordt immers verwacht dat zij haar asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de instanties belast met het onderzoek naar haar verzoek correct inlicht over haar identiteit, herkomst en vluchtmotieven. Verzoeksters uiteenlopende verklaringen voor de Duitse en Belgische asielinstanties doen dan ook afbreuk aan haar algehele geloofwaardigheid en aan die van haar asielmotieven. Verzoekster herhaalt in haar verzoekschrift dat zij verschillende persoonsgegevens heeft gebruikt omdat zij een paspoort met valse naam gebruikte om naar Europa te komen. De Raad merkt echter op dat de behandeling van een verzoek in vertrouwen geschiedt, en dit geen reden kan zijn voor verzoekster om in het onthaalland onjuiste informatie over haar verblijf of asielrelaas te debiteren. De Raad treedt de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier:

“Er dient namelijk te worden opgemerkt dat u doelbewust hebt getracht de Belgische asielinstanties te misleiden. Zo wordt uw algemene geloofwaardigheid ernstig aangetast door de voortdurend wisselende

verklaringen die u aflegt bij de verschillende asielinstanties over elementaire persoonsgegevens zoals uw naam, uw geboortedatum, uw geboorteplaats, uw scholing, uw etnisch toebehoren en uw familie.

Zo blijkt uit de informatie van Duitsland, toegevoegd aan het administratief dossier, dat u er op 10 februari 2017 een verzoek om internationale bescherming indiende onder de naam "A.(...) P.(...)", geboren op [...] maart 1991 (zie inlichtingen Duitsland – Niederschrift [...], Dortmund 10/02/2017). Later in de asielpcedure in Duitsland hanteert u plots de naam "M.(...) M.(...)", geboren op [...] maart 1979 te Lagos. Vervolgens verklaart u dan weer dat uw geboortedatum niet correct is en dat uw eigenlijke geboortedatum [...] maart 1991 is. U verklaart in Duitsland ook dat uw werkelijke naam A.(...) P.(...) is, maar dat u een paspoort gebruikte met een valse naam (zie inlichtingen Duitsland - Niederschrift [...], Bochum 23/08/2017). Bij de Belgische asieldiensten verklaarde u daarentegen bij het indienen van uw verzoek dat uw naam M.(...) M.(...) is en dat u nooit andere namen hebt gebruikt (zie verklaring DVZ dd. 01/06/2021, vraag 1-3), dit terwijl u in Duitsland nog ontegensprekelijk verklaarde dat uw werkelijke naam A.(...) P.(...) is. Ook op het CGVS verklaarde u aan het begin van het persoonlijk onderhoud dat uw naam M.(...) M.(...) is (NPO p. 8). U door de protection officer gevraagd of u nooit eens een andere naam hebt gebruikt, antwoordde u meermaals "neen". Zelfs wanneer de protection officer u uitdrukkelijk confronteerde met het feit dat u in Duitsland een andere naam verklaarde, blijft u vasthouden aan de naam M.(...). Uiteindelijk, en pas na herhaaldelijke confrontaties door de protection officer, verklaarde u dat uw naam in Nigeria "P.(...) A.(...)" was en dat u de naam M.(...) gebruikte voor een visum om naar Europa te komen (NPO p. 8). Over uw geboortedatum verklaart u dat uw werkelijke geboortedatum [...] maart 1991 is in plaats van [...] maart 1993, hetgeen opnieuw iets anders is dan al uw eerdere verklaringen (NPO p. 8).

Verder verklaarde u in Duitsland dat u behoort tot de stam Borno en dat u bent opgegroeid bij uw pleegouders, A.(...) S.(...) en A.(...) F.(...), die beiden overleden in 2014. U ging slechts 4 jaar naar school en werkte voor uw pleegouders als huismeid in het dorp Madoganari, in de staat Borno (zie inlichtingen Duitsland - Niederschrift [...], Bochum 23/08/2017). Bij uw tweede verzoek in Duitsland van 21 februari 2019 verklaarde u nog anders dat u behoort tot de stam Ibo (zie inlichtingen Duitsland – Bescheid [...], dd. 02/04/2019). Bij de Belgische asieldiensten, verklaarde u eerst bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u bent geboren in Lagos en dat u behoort tot de stam Yoruba (Verklaring DVZ dd. 01/06/2021). Op het CGVS verklaarde u nog iets anders namelijk dat u bent geboren te Ehor, Uhunwonde LGA in Edo State en dat u behoort tot de stam Benin (NPO p.10). Op het CGVS verantwoordde u deze tegenstrijdigheid met de verklaring dat Lagos de plaats was die genoteerd stond op het door u gebruikte valse paspoort en dat u Yoruba zei omdat ze in Lagos Yoruba spreken. Het feit dat u reeds bij aankomst op de DVZ niet de waarheid vertelde over uw eigen achtergrond, maar daarentegen allerlei verklaringen aflegde die gelinkt zijn aan uw valse paspoort, een paspoort dat u overigens niet eens hebt neergelegd, komt uw geloofwaardigheid niet ten goede. Bovendien zijn beide versies zijn opnieuw geheel tegenstrijdig aan uw eerdere verklaringen in Duitsland. Niet alleen wijzigen uw verklaringen over uw geboorteplaats en etnische achtergrond voortdurend, ook uw verklaringen in Duitsland over uw familie en uw scholing stroken niet met wat u de Belgische asieldiensten vertelde. Terwijl u in Duitsland verklaarde dat S.(...) A.(...) en F.(...) A.(...) uw pleegouders waren die in 2014 overleden, verklaarde u op de DVZ dat ze uw ouders zijn en nog steeds in Benin city verblijven. Op het CGVS verklaarde u dan weer dat uw vader S.(...) A.(...) reeds overleed in 2005 (NPO p. 16). In Duitsland verklaarde u dat u slechts 4 jaar naar school ging, terwijl u op het CGVS verklaarde dat u na uw secundair onderwijs nog 3 jaar Accounting Education aan de universiteit hebt gestudeerd (NPO p. 13).

Door het feit dat u dermate uiteenlopende verklaringen aflegt bij de verschillende asieldiensten over elementaire persoonlijke gegevens, zoals uw naam, uw geboorteplaats, geboortedatum, uw etnische achtergrond, uw scholing en uw familie, geeft u allerminst een zicht op uw werkelijke identiteit en persoonlijke achtergrond, en ondermijnt u op fundamentele wijze uw algemene geloofwaardigheid. Hieruit blijkt immers dat u uw verklaringen naar eigen goeddunken aanpast wanneer het u uitkomt, en nadat u reeds eerder in Duitsland meermaals een negatieve beslissing kreeg."

Verzoekster betoogt verder in haar verzoekschrift dat de bewijswaarde van haar handtekening op de DVZ-verklaring relatief is aangezien zij geen bijstand had van een vertrouwenspersoon of raadsman en zij de Nederlandse taal niet machtig is. Verzoekster stelt daarnaast dat niet kan worden nagegaan of de vragenlijst aan haar werd voorgelezen en in welke omstandigheden werd gevraagd om haar handtekening te plaatsen. Gelet op het bovenstaande betoogt verzoekster dat de verschillen tussen het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken en het persoonlijk onderhoud op het commissariaat-generaal aldus niet van die aard zijn om de geloofwaardigheid te ontnemen aan het asielrelaas. De Raad benadrukt echter dat uit een eenvoudige lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeksters verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan haar werden voorgelezen in het Engels.

Ook blijkt wel degelijk dat ze zich akkoord heeft verklaard met deze verklaringen en dat ze deze heeft ondertekend (DVZ-Verklaring, stuk 7, p. 16). Dat verzoekster in haar verzoekschrift het tegendeel zou beweren is niet ernstig en geheel ongefundeerd. Aldus wordt wat werd opgenomen in het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, geacht overeen te stemmen met haar verklaringen.

Verzoekster werd voorafgaand aan het afleggen van haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken tevens geadviseerd om steeds de waarheid te vertellen. Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat de asielaanvraag wordt verworpen en geloof niet diegenen die aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen. De Raad stelt vast dat verzoekster bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken er inderdaad op gewezen wordt dat van haar verwacht wordt dat zij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot haar vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen verzoekster geenszins van haar medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk haar asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielprocedure. Bovendien betreffen de vastgestelde tegenstrijdigheden en inconsistenties in de bestreden beslissing kernelementen van verzoeksters asielaanvraag, waardoor redelijkerwijze kon worden verwacht dat verzoekster deze elementen correct weergeeft.

Verzoekster betoogt dat er geen enkele controle is op hetgeen ze zou hebben verklaard bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoekster stelt verder dat de gebeurtenissen die zij meemaakte na haar vertrek uit Nigeria in belangrijke mate haar herinneringen hebben beïnvloed en wijst hierbij nogmaals op haar mentale problemen. De Raad wijst echter op de volgende vaststellingen van de bestreden beslissing aangaande verzoeksters mentale problemen:

“Uit het door u neergelegde psychologisch attest dd. 13 februari 2023 blijkt immers dat u sinds 19 mei 2022 psychologisch wordt opgevolgd. Het attest vermeldde niet in welke frequentie deze opvolging plaatsvindt. Volgens uw eigen verklaringen gaat u twee keer per maand naar de psycholoog en heeft u twee keer per maand een telefonisch gesprek (NPO p.4). Het door u neerlegde attest vermeldt dat u lijdt aan een post-traumatisch stress syndroom, die zich uit in slaapproblemen, herbeleving van traumatische gebeurtenissen, een depressieve tonaliteit, een neiging tot donkere gedachten, een zeer lage eigenwaarde en een wens om er een einde aan te maken. Daarnaast vermeldt het attest dat u eveneens een diagnostiek vertoont van paranoïde schizofrenie. Er staat vermeld dat u lijdt aan auditieve hallucinaties, waarbij u de indruk krijgt dat iemand u roept, maar dat u niemand ziet, hetgeen u ongerust maakt en uw angst verhoogt. Volgens de psycholoog vertoont u ook een pathologisch wantrouwen en hebt u waanconstructies, die mogelijks voortkomen uit een familiaal of cultureel bijgeloof, waarbij u gelooft dat u zich meer gestresseerd of angstig voelt wanneer veel mensen aan u denken. Verder bent u vergeetachtig, heeft u concentratieproblemen en heeft u moeilijkheden om uw gedachten te ordenen. Zelf verklaarde u op het CGVS dat u naar de psycholoog gaat omdat u bang bent en omdat u problemen heeft met uw hoofd waardoor u zich sommige dingen soms niet herinnert. Daarnaast verklaarde u dat u zich soms gestresseerd of triestig voelt wanneer veel mensen aan u denken (NPO p. 4).

Het psychologisch attest vermeldt dat met bovenvermelde symptomatologie rekening dient te worden gehouden tijdens het persoonlijk onderhoud, doch vermeldt niet welke concrete steunmaatregelen u dienen te worden verleend. Het attest vermeldt evenmin dat u niet in staat zou zijn om gedetailleerde, coherente en samenhangende verklaringen af te leggen, maar vermeldt slechts dat u “dingen vergeet” en dat u moeite hebt om uw gedachten te ordenen. Met betrekking tot uw vergeetachtigheid en uw problemen om uw gedachten te ordenen, dient te worden opgemerkt dat het bijgebrachte attest geen informatie bevat over de mate en aard van deze problemen. Het attest beschrijft enkel “Elle oublie alors les choses, n’arrive pas à se concentrer, ses pensées tournent en boucle. », maar licht niet toe op welke manier “het vergeten van dingen” zich manifesteert, of dit over het korte dan wel lange termijngeheugen gaat, noch op welke domeinen dit zich situeert. Uit het attest is evenmin op te maken op welke onderzoeken de gestelde diagnoses werden gebaseerd, dan wel of u werd onderworpen aan een cognitief neuropsychologisch onderzoek. Bijgevolg kan op basis van het voorliggende attest enkel de conclusie worden getrokken dat de vermelding “vergeetachtigheid” is gebaseerd op uw eigen verklaringen. Wat betreft de vermelding in het attest dat u problemen heeft om uw gedachten geordend en gestructureerd over te brengen, dient nog te worden opgemerkt dat het op basis van het attest evenmin duidelijk is of dit op objectief onderzoek is gebaseerd, dan wel dat dit voorkomt uit communicatieproblemen tussen u en de psycholoog gelieerd aan de taal en aan uw uitspraak. In het attest staat immers “le récit de l’histoire de Mme M.(...) n’a pas été facile à saisir. Des différences dans l’usage de la langue, tels que la prononciation, ne facilitent pas la question, mais nous considérons qu’il y a une difficulté supplémentaire chez Mme M.(...) pour structurer

ses pensées et les livres de manière ordonnée et intelligible. Une difficulté notable à subjectiver les événements a été signalée dès la première attestation fournie par nos soins.»

Gelet op het psychologisch attest werden u op de DVZ en het CGVS verschillende steunmaatregelen verleend. Op de DVZ werd reeds rekening gehouden met uw psychologische achtergrond door een aangepast taalgebruik te hanteren en door u voldoende de tijd te geven om te antwoorden. Op het CGVS werd u aan het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd naar uw fysieke en mentale toestand en werd gevraagd of u zich goed voelde om het persoonlijk onderhoud af te leggen, waarop u bevestigend antwoordde (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna NPO) p. 3-4). Het persoonlijk onderhoud werd ook afgenomen door een vrouwelijke protection officer. Er werd uitdrukkelijk uitgelegd dat u steeds een pauze kon vragen wanneer u daar nood aan had, eveneens dat u het moest aangeven wanneer u zich niet goed meer voelde (NPO p. 4-5). Doorheen het persoonlijk onderhoud werden u manifest eenvoudige en duidelijke vragen gesteld, die u kennelijk kon volgen en waarvan u de logica en inhoud begreep. Er werden zowel open als gesloten vragen gesteld, en waar nodig werd een vraag meerdere malen herhaald of geherformuleerd. De kwaliteit van de gehoren en van de opgetekende verklaringen laten duidelijk zien dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw asielrelaas op een functionele en zelfstandige manier uiteen te zetten. Er kan uit de notities van het persoonlijk onderhoud dan ook niet worden afgeleid dat het onderhoud niet correct zou zijn verlopen of dat u niet in staat zou zijn geweest om afdoende concrete, duidelijke, volwaardige en betrouwbare antwoorden te geven op de gestelde vragen. Aan het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigde u dat het persoonlijk onderhoud op een goede manier verlopen was (NPO p.35), ook uw advocaat maakte geen opmerkingen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

“Het door u neergelegde psychologische attest kan bovenstaande geloofwaardigheidsproblemen evenmin herstellen, noch kan zij uw beweerde biseksualiteit aantonen. In het attest wordt weliswaar vermeld dat u moeite hebt om uw gedachten gestructureerd en geordend over te brengen en dat u soms ‘vergeetachtig’ bent; Dit is echter geenszins een verklaring waarom u op zoveel essentiële punten, die tot de kern gaan van uw eigen identiteit, tegenstrijdige en wisselende verklaringen aflegt. Uit de vergelijking van uw verklaringen met Duitsland blijkt immers niet dat u gewoon ‘vergeetachtig’ bent en op sommige vragen niet kan antwoorden, maar wel dat u keer op keer weer iets anders verklaart en u zelfs een compleet nieuw profiel aanmeet.

Bovendien werd ook hierboven reeds aangegeven dat op basis van het attest niet is op te maken in welke mate de vermelde vergeetachtigheid en probleem om uw gedachten te ordenen zich manifesteert. Evenmin was duidelijk uit attest dat de vermelding van “dingen vergeten” is gebaseerd op een gedegen objectief cognitief neuropsychologisch onderzoek, en niet louter op uw eigen verklaringen.

Verder dient nog te worden opgemerkt dat het bovendien opvallend is dat u er zelfs in slaagde, ondanks uw psychologische problemen en uw problemen om uw gedachten te structureren, om u in België - nadat u eerder een negatieve beslissing kreeg in Duitsland – een volledige andere identiteit aan te meten en een compleet ander verhaal uiteen te zetten. Het vraagt immers meer doorzetting en mentale helderheid om valse verklaringen af te leggen dan waarheidsgetrouwe, die gemakkelijker te onthouden zijn gezien u deze werkelijk heeft meegemaakt.”

Verzoekster betoogt dat het niet evident is om haar biseksuele geaardheid te bewijzen en stelt dat de aangehaalde inconsistenties door de commissaris-generaal niet van die aard zijn om te veronderstellen dat haar biseksuele geaardheid niet oprecht is. Verzoekster kan met haar betoog echter geen afbreuk doen aan de volgende vaststellingen van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier:

“U verklaarde voor de Belgische asieldiensten dat u de Nigeriaanse nationaliteit bezit en dat u werd vervolgd (of vervolging vreest) wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u biseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert biseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

U slaagt er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door uw geschetste Nigeriaanse context aannemelijk te maken.

Ten eerste merkt het CGVS op dat u over uw beweerde bisexualiteit op geen enkel moment ook maar iets hebt vermeld tijdens uw eerdere asielprocedures in Duitsland, hetgeen de geloofwaardigheid van uw beweerde geaardheid reeds danig onderuithaalt.

In Duitsland verklaarde u dat u werd opgevoed door uw pleegouders in een dorp Madoganari in Borno state, voor wie u werkte als huismeid, en door wie u behandeld werd als slaaf. Toen u 14 jaar oud was werd u een eerste keer verkracht door uw pleegvader. Hij bedreigde u dat u tegen niemand iets mocht vertellen, of hij zou u doden. Toen u op een bepaalde moment zwanger was geworden, werd u door uw pleegmoeder geslagen, zodat u zou opbiechten van wie u zwanger was. Op 31 augustus 2013 beviel u uiteindelijk van een dochter. Op 13 april 2014 werd het dorp waar u woonde aangevallen door Boko Haram en werden uw pleegouders gedood. U, uw dochter en twee andere kinderen van uw pleegouders werden door de groep ontvoerd. U werd van uw dochter gescheiden en naar een kamp in een bos gebracht, waar u één maand werd vastgehouden. U slaagde er in uit het kamp te ontsnappen en na drie dagen lopen door het bos, kwam u een man tegen die u naar de stad bracht. Dan kwam u een vrouw tegen die u onder haar vleugels nam en bij wie u 2 jaren woonde in Benin city (zie inlichtingen Duitsland - Niederschrift [...], Bochum 23/08/2017).

Op het CGVS verklaarde u geen van dit alles, terwijl u in Duitsland niets vermeldde over uw beweerdelijke relatie met een vrouw, noch over uw vermeende bisexualiteit zoals u op het CGVS verklaarde. Het feit dat uw asielaanvraag in Duitsland en in België reeds dermate uiteen liggen zet de geloofwaardigheid van uw aanvraag danig op de helling en bij uitbreiding ook uw beweerdelijke seksuele geaardheid aan sich. Immers, indien u werkelijk uw land Nigeria diende te verlaten vanwege vervolging om uw seksuele geaardheid en indien u werkelijk uw land ontvluchtte omdat u er uw bisexualiteit niet openlijk kon beleven, kan toch verwacht worden dat u hiervan melding zou maken bij uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland. U op het CGVS geconfronteerd met de vraag om welke reden u in Duitsland uw seksuele geaardheid niet eerder hebt vermeld, verklaarde u "Omdat ik nieuw was, ik wist nog niets" (...) "Ik was bang, ik was in de war, ik wist niet wat ik moest doen" (NPO p.35). Uw verklaring "dat u nieuw was en dat u nog niets wist" mag echter niet overtuigen, immers hebt u reeds een eerste verzoek om internationale bescherming gedaan in Duitsland in februari 2017 en bent u vervolgens nog tot mei 2021 in Duitsland gebleven. Bovendien diende u in februari 2019 een tweede verzoek om internationale bescherming in Duitsland, ook deze keer vermeldde u nog steeds niets over uw seksuele oriëntatie.

Door het feit dat u meerdere keren bij de Duitse asiendiensten een verzoek om internationale bescherming indiende, mag verwacht worden dat u de instanties belast met het onderzoek naar het verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw aanvraag uiteen te zetten en door uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek. Het is dan ook aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen. Aan het feit dat u zich wendt tot de autoriteiten in Duitsland teneinde er een status van internationale bescherming te bekomen is voorts inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan zij de bescherming vraagt. Dat u dan ook over uw seksuele geaardheid in Duitsland niets vermeldde, ondermijnt op manifeeste wijze de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden bisexualiteit.

Het feit dat u in Duitsland niets vermeldde over uw beweerdelijke bisexualiteit staat bovendien in fel contrast met uw gedrag in Nigeria, zoals u dit op het CGVS hebt beschreven. Uit uw verklaringen over hoe u in Nigeria een relatie bent begonnen met uw vriendin en bazin V.(...) (NPO p.11, 18-19.), blijkt immers niet de minste terughoudendheid over het beleven van uw bisexualiteit, en in dit in een maatschappij die daar nochtans zeer vijandig tegenover staat. Dat u enerzijds gedurende uw 4 jarig verblijf in Duitsland, waar u meerdere malen bescherming aanvraagde, op geen enkel moment iets vermeldde over uw bisexualiteit, maar dat u anderzijds in Nigeria wel, zonder u de minste vragen te stellen, meteen een relatie kon beginnen met een andere vrouw, zet de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen verder op scherp.

Uit uw verklaringen over hoe u in Nigeria een relatie bent begonnen met deze voormelde V.(...), blijkt overigens niet de minste doorleefdheid, noch enige voeling met de situatie van seksuele vrouwen in Nigeria.

U verklaarde dat u V.(...) leerde kennen toen u een job begon als haarstylist in haar kapsalon in Port Harcourt. Hoewel uw bazin V.(...) ook was gehuwd met een man, begonnen jullie in april 2015 een relatie

die meer dan 10 maanden duurde. Dit was uw allereerste relatie met een vrouw (NPO p.11,12,18,19). U door de protection officer gevraagd hoe de relatie tussen u en V.(...) was begonnen, verklaarde u "Toen ik haar de eerste keer ontmoette was ik tot haar aangetrokken, ik had deze gevoelens voor haar, maar ik weet niet of zij dit ook voelde voor mij. Toen ze me vroeg om haar haar te doen, dat is wanneer ze me zei dat ze me leuk vond. Dan zei ze dat ze het leuk vond hoe ik haar haar deed, en dat mijn hand zo zacht was." (NPO p.24). Op dat moment werkte u nog maar slechts één maand in haar kapsalon. U vertelde dat V.(...) zei dat ze u leuk vond en dat ze wilde dat u haar vriendinnetje "baby girl" zou worden. Drie dagen later ging u naar V.(...), vertelde u haar dat u ook gevoelens voor haar had en accepteerde u het om haar 'babygirl' te zijn (NPO p.24-25). Uw beschrijving over hoe u in Nigeria een relatie met deze vrouw V.(...) bent begonnen komt weinig doorleefd over en getuigt niet van enige voeling met de situatie van biseksuelen in Nigeria. Immers, gaf u tijdens het persoonlijk onderhoud zelf aan dat biseksualiteit niet wordt toegestaan in Nigeria, dat mensen het slecht vinden als twee vrouwen met elkaar zijn, dat het niet normaal is, en dat je volgens de wet zelfs een gevangenisstraf kan krijgen van 14 jaar (NPO minste reflectie van uw kant over het feit dat u een relatie zou beginnen met een vrouw, terwijl dit in de Nigeriaanse maatschappij zelfs bij wet strafbaar is. U gevraagd wat uw reactie was op de avances van V.(...) en waar u zoal aan dacht, verklaarde u dat u sprakeloos was omdat u het niet had verwacht had. U verklaarde dat u drie dagen wachtte om V.(...) een antwoord te geven en accepteerde om haar babygirl te zijn. U door de protection verder gevraagd wat er door u heen ging toen V.(...) dit voorstel deed om een relatie te beginnen, verklaarde u "vanbinnen voelde ik me blij" U gevraagd of u nog iets dacht, verklaarde u "ik was blij, want dat is wat ik wou." U gevraagd of u ook nog aan andere dingen dacht, of er een bepaalde reden was waarom u V.(...) pas drie dagen later antwoord gaf, verklaarde u enkel "ik weet het niet nee" en dat u enkel drie dagen wachtte zodat V.(...) u zou respecteren. Verder verklaarde u geen enkele twijfels te hebben om een relatie te beginnen (NPO p.25,30). Uit uw verklaringen blijkt zelfs geen enkele consideratie over het feit dat V.(...) reeds getrouwd was. U verklaarde dat u wist dat ze getrouwd was, echter gevraagd wat u hiervan dacht verklaarde u "niets" (NPO p.25). Ook dit komt allermindst doorleefd en oprecht over. In een homofoob klimaat zoals Nigeria, waarvan u perfect op de hoogte bent, is het niet geloofwaardig dat u plots uw biseksualiteit begint te beleven door een relatie met een vrouw te beginnen – die überhaupt reeds is getrouwd – zonder u de minste vraag te stellen. Uit uw verklaringen blijkt geen enkel doorlevingsvermogen en niet het minste denkproces over hoe u het zou aanpakken om voor de allereerste keer een relatie te beginnen met een vrouw en welke risico's daarmee kunnen gepaard gaan. U uitdrukkelijk door de protection officer gevraagd of u er nooit aan dacht dat het een probleem kon zijn als u een relatie zou beginnen met een vrouw, gezien de houding van de Nigeriaanse maatschappij, antwoordde u weinig doorleefd "Nee, want we zouden het in het geheim doen" (NPO p. 30). U door de protection officer gevraagd om uit te leggen hoe u en V.(...) het concreet aanpakten om jullie relatie in het geheim te doen, slaagt u er evenmin in om doorleefde en gedetailleerde verklaringen af te leggen. U verklaarde slechts vaagweg "Omdat normaal de man denkt dat we van hetzelfde dorp zijn, niemand verdacht ons of verdacht iets, we zijn gewoon normaal; als we op het werk zijn, zijn we als baas en werknemer, het was gewoon zo, we toonden onze relatie nooit" (NPO p.26). U gevraagd wat u en V.(...) samen bespraken over hoe jullie relatie in het geheim zouden doen, verklaarde u uiterst vaag "we spraken in haar huis" en "Toen ik naar haar huis ging, spraken we in haar huis, en we moeten het verstoppen, want normaal wordt het niet toegestaan in Nigeria. En we moeten het verstoppen van de mensen en van haar man ook." (NPO p. 30).

Niet alleen slaagt u er niet in om op een doorleefde manier te concretiseren hoe u en V.(...) jullie relatie geheim hielden, ook de beschrijving van uw relatie met V.(...) is uiterst oppervlakkig en getuigt niet van een werkelijke beleving. U gevraagd om uit te leggen wat voor een relatie u en V.(...) hadden, verklaarde u dat ze "uw lover" was. U gevraagd om jullie relatie in detail te beschrijven, komt u niet verder dan "het was nice, lovely, ze was zorgzaam, ze was daar voor mij". U gevraagd om uw relatie te omschrijven en u gevraagd of u zou zeggen dat u een diepgaande relatie had, verklaarde u louter "ik weet het niet. De relatie was nice, het was echt nice" (NPO p.23). Uw verklaring dat u en V.(...) van elkaar hielden en dat u van haar hield met alles (NPO p. 32), staat in fel contrast met uw oppervlakkige en ondoorleefde verklaringen over jullie relatie. U gevraagd waarover jullie zoal spraken, verklaarde u in oppervlakkige en algemene termen "Over het leven, maar we kunnen niets samen doen, want we hebben geen toekomst samen, want in Nigeria is het niet toegestaan, en we kunnen dus niets doen samen." (NPO p. 23). Het is ook weinig geloofwaardig dat u en V.(...) nooit enig gesprek zouden hebben gehad over het feit dat ze gehuwd was. Het feit dat u zelfs geen idee heeft van de verhouding van V.(...) naar haar echtgenoot toe, of ze van hem hield al dan niet, en dat u zelfs niet eens zijn volledige naam kent, ondergraaft nogmaals de oprechtheid van uw beweerde relatie. U verklaarde "We spraken nooit over haar man, we spraken enkel over onszelf" U gevraagd wat jullie elkaar dan vertelden over jullie zelf, antwoordde u weerom uiterst vaag en algemeen "over het leven, hoe we plezier kunnen maken". Wanneer de protection officer u vroeg of u er met V.(...) ooit over sprak hoe zij tot het besef was gekomen dat ze op vrouwen viel, verklaarde u

“we spraken erover”. Echter, ook hier bleef u ontzettend op de vlakte en kon u niet overtuigen dat u dit werkelijk met haar hebt besproken. U gevraagd om te vertellen wat ze daarover zei tegen u, verklaarde u vaagweg “[zucht] ze zei me gewoon wanneer ze gevoelens begon te krijgen”. U gevraagd om meer te vertellen, komt u niet verder dan “gelijk dat ze ook tot vrouwen was aangetrokken” Gevraagd hoe uw vriendin V.(...) tot dat besef was gekomen, verklaarde u nog steeds zeer op de vlakte “ze had een relatie ook, elke keer realiseerde ze zicht dat ze is wat ze is”. Echter, uit uw verdere verklaringen blijkt u allerminst op de hoogte van eerdere vriendinnetjes en lesbische relaties die ze gehad heeft (NPO p. 31-32). Gezien het belang voor een persoon van de ontdekking van zijn seksuele oriëntatie, a fortiori wanneer deze als afwijkend wordt beschouwd en door de omringende maatschappij sterk wordt afgekeurd, is het niet aannemelijk dat u over dit gesprek geen doorleefde en specifieke verklaringen kan afleggen. Het is niet geloofwaardig dat u tijdens uw relatie met V.(...) die minstens 10 maanden duurde nooit enige interesse hebt getoond voor de ontdekking door uw partner van haar seksuele geaardheid, een moment dat in haar leven toch een bijzonder belangrijke rol speelt.

Gelet op wat voorafgaat dient te worden besloten dat u er allerminst in bent geslaagd om uw biseksuele geaardheid op een doorleefde manier binnen de vijandige Nigeriaanse context te situeren. Uit uw verklaringen bleek niet de minste reflectie over de beleving van uw beweerde geaardheid in een homofobe maatschappij, noch kon u aannemelijk maken dat u in Nigeria werkelijk een relatie had met een vrouw en als gevolg hiervan in de problemen zou zijn gekomen. Het feit dat u bovendien opgeen enkel moment tijdens uw asielpcedures in Duitsland iets over uw beweerde geaardheid hebt vermeld, haalt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven finaal onderuit.”

Tot slot moet verzoekster de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Bij gebrek aan een verweer tegen de overige motieven van de bestreden beslissing, worden deze eveneens bijgetreden door de Raad.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid

tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 24 maart 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat, blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming."

Verzoekster voert geen andere redenen aan waarom zij niet kan terugkeren naar Edo State in Nigeria. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet.

De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP